

40
286.2.53
வெளியீடு எண்: 286.2.53

குருபாதம்

திருக்கருப்பறியலூர்த்

: தலபுராணச் சுருக்கம்

இது

இவ்வாலய பரம்பரைத் தர்மகர்த்தா

தருமபுர ஆதினம் 25-வது மகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகளவர்களால்

இவ்வாண்டு

கும்பாபிஷேக நினைவாக

வெளியிடப்பெற்றது.

22—3—53.

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Q23:38.211937K

தருமபுர ஆதினம்.

NS3

78189

தலப்பெயர் : திருக்கருப்பறியலூர்.

இப்பொழுது
வழங்கும்பெயர் : தலைஞாயிறு.

மூர்த்திகள் : ஸ்ரீ குற்றம்பொறுத்தநாதர்.
ஸ்ரீ கோல்வளைநாயகி.

மலையிலுள்ள
மூர்த்திகள் : தோணியப்பர்; சட்டைநாதர்.

பதிகங்கள் : திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பதிகம்
ஒன்றும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்
பதிகம் ஒன்றும் ஆக இரண்டு
பதிகங்கள் உள்ளன.

புராணம் : மருதூர் அம்பலவாணர் இயற்றிய
298 பாடல்கள் கொண்ட தல
புராணம் உண்டு. இது அச்சிடப்
பெற்றுள்ளது.

இடம் : வைத்தீஸ்வரன்கோயில் இரயில்வே
ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே 4 கல்
தொலைவிலுள்ளது. மாயூரமிருந்து
மணல்மேடுபோகும் கற்சாலையில்
உள்ள பட்டவர்த்திக்கு வடகிழக்கில்
ஒருமைலிலுள்ளது. இப்பாதையில்
பஸ்வசதி உண்டு.

78189

உ
குருபாதம்

திருக்கருப்பறியலுர்த் தலபுராணச் சுருக்கம்

தலம் :

காவிரியின் வடக்கே, விநாயகநதிக்குத் தெற்கே, திருவாழ்கொளிபுத்தூர்க்குக் கிழக்கே, சிகாழிக்கு மேற்கே இத்தலம் விளங்குகின்றது. முல்லை தலவிருக்ஷமாதலின் யூதிகாவனம்; பிறவிக்கு ஏதுவாகிய கன்மம் கெடுதலால் கன்மநாசபுரம்; சூரியன் வழிபட்டதால் ஆதித்தபுரி - தலைஞாயிறு; பரஞானத்தை அருளிப் பிறவிவேரை அறுப் பதால் திருக்கருப்பறியலுர்; இரத்தினகிரியில் சட்டை நாதர் வீற்றிருப்பதாலும் சிகாழிக்கு மேற்கே இருப்ப தாலும் மேலைக்காழி ஆகிய பல பெயர்களைப்பெறும். இத் தலத்தில் எந்த அறம் செய்யினும் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருகிப்பயனளிக்கும். பிரமன் இத்தலமகிமையை வசிட் டருக்குச் சொல்ல, வசிட்டர் இங்குவந்து இலிங்கமமைத்து வழிபட்டு உணர்வரிய மெஞ்ஞானம் பெற்றனர்.

தீர்த்தம் :

இத்தலத்தில் விநாயகதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், வசிட்ட தீர்த்தம், அநுமதீர்த்தம், நிம்பபுஷ்கரணி, சங்கபுஷ்கரணி, பொற்றாமரை, செங்கழுநீர்த்தடாகம் என எட்டுத் தீர்த் தங்கள் உள்ளன.

விநாயக தீர்த்தம் : சூரபன்மனுக்குப்பயந்து இந்திரன் சிகாழிக்குவந்து நந்தனவனமமைத்துத் தான் மூங்கிலாக

மறைந்து நின்று இறைவனை வழிபட்டுவந்தான். இது கண்ட குரபன்மன் சிகாழியின் செழிப்பைக்கண்டு இங்கு தான் இந்திரன் பதுங்கியிருக்கவேண்டும் என்று கருதி மழைபெய்யாவாறு மேகங்களைத் தடுத்தான். நந்தனவனம் வாடியது. இந்திரன் வருந்தி விநாயகனை வழிபட்டான்; தன்வருத்தத்தை விண்ணப்பித்துக்கொண்டான். செவி ஏற்ற விநாயகப்பெருமானும் இந்திரனுடன் குடகுமலை சென்று பிரமசாரிவடிவங்கொண்டுநின்றார். அப்பொழுது அங்குவந்த அகத்தியர் கைக்கமண்டலத்தை அப்பிரமசாரி யிடம் கொடுத்தார்; இதைக் கையிலேயேவைத்திரு என்று சொல்லிச்சென்றார். சென்றதும் அப்பிரமசாரி மூன்றுதரம் முனிவரைக்கூப்பிட்டும் அவர் வராமையால் கீழைவைத் தனர். அருகிருந்த இந்திரன் காகவடிவுகொண்டு அதனைக் கவீழ்த்தான். கவீழ்ந்ததீர்த்தம் ஆறுகப்பெருகி ஓடிவந்தது. நந்தனவனமும் நீர் பெற்றுத் தளிர்ந்தது. விநாயகப் பெருமான் உதவியால் வந்தமையால் விநாயகநதி எனப் பெயர்பெற்றது.

இந்நதியில் தோய்வார்க்குத் தொன்னூல் ஞானம் தோன்றும்; துயரம் தோன்றாது. இன்பம் எய்தும்; எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும்.

சூரிய தீர்த்தம்: தக்கன் யாகத்திற்குச் சென்ற தீமையால் பல் இழந்த சூரியன் ஒளிகுன்றினான். அதனால் அவனியில் அவரவர்களும் தத்தம் கடமைகளையும் ஒழுக்கத் தையும் மறந்தனர். உலகமே இருண்டது. எல்லோரும் சூரியனிடம் முறையிட்டனர். சூரியன் எப்படியோ இந்நோய் எனக்கு வந்துவிட்டது என வருந்தினான். தேவர்கள் "சிவநிந்தகன்செய்த யாகத்தில் சேர்ந்தமையால் உனக்கு வந்தகதி இது; நீ திருக்கருப்பறியலார்சென்று குற்றம் பொறுத்தநாதரை வணங்கி அவர்முன் தீர்த்தமுண்டாக்கி

விதிப்படிமூழ்கி அர்ச்சித்தால் நோய்நீங்கும்” என்றனர். சூரியனும் அவ்வாறேசெய்து அருள்பெற்றான். இத்தீர்த் தத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நீராடுவது மிகச்சிறந்தது.

இரத்தினகிரி :

மேருமலையில் முன்னொருகாலத்தில் தேவர்களெல்லாம் கூடியிருந்தார்கள். ஆதிசேடன் அங்குவந்தான், தேவர்கள் ‘மலை கடல் காடு வளநகர் வான் எல்லாவற்றையும் திரு முடியில் தரிக்கும் சேடனே வருக!’ என்று வரவேற்றனர். இதுகண்டு மனம்கொதித்த வாயுபகவான் ‘காதும் காலும் இல்லாத இவனையா இப்படித் துதிப்பது; இருநாக்குப் படைத்த இவனுக்கா இவ்வளவு ஏற்றம்; நஞ்சுடையவனுக்கா நல்வரவேற்பு; கோணல் நடையுடையவனுக்கா இவ்வளவு குதூகலம்’ என்று பரிகசித்தான். இருவருக்கும் பகைமை அதிகரித்தது. சேடன் தன் படங்களால் மலைச் சிகரங்களை மூடிக்கொண்டு ‘வலிமையிருந்தால் அசைத்துப் பார்’ என்றான்.

வாயுவும் பெரும் புயலாகமாறிப் பூசலிட்டான். கடல் வறண்டது. மலைகள் தூசியாயின. உலகம் அழிந்தது. இதனைக்கண்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் வேண்டியபடி ஆதிசேடன் தன்படங்களை மலைச்சிகரத்தைக் காணுமாறு திறந்தான். வாயு வேகமாகச் சிகரங்களைப் பிய்த்தெறிந்தான். அவற்றுள் ஒன்று இந்த இரத்தினகிரியாகிய மலை. இதில் இறைவன் துஷ்டநிக்கிரஹ சிஷ்டபரிபாலனம் செய்துகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். இவரைக் காலையிலும் மாலையிலும் வணங்குவார்க்குப் பேரின்பம் சித்திக்கும்.

முனிவரர் :

கயிலைமலைச் சாரலிலே ஒரு அழகிய வனம் உண்டு. அதில் யாரேனும் அணுவளவு தவஞ்செய்வாராயினும் மேருமலையைப்போல வளர்ந்து பயன் தரும். அத்தடாகத் தின் கரையில் அங்கிரஸ், கௌதமர், வாமதேவர், காபாலி முதலான எழுபத்திரண்டு முனிவர்கள் செய்தர்க்கரிய பெருந்தவத்தைச் செய்தார்கள். இறைவன் எழுந்தருளி வந்து 'உங்கள் தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம்; நாம் சொல்வதைக் கேளுங்கள். பூலோகத்தில் யூதிகாவனம் என்றொரு தலம் உண்டு. அங்கு சென்று தவம் செய்தால் எல்லா சித்திகளும் எய்தலாம்' என்று ஆணை தந்தார். முனிவர்களும் அவ்வாறே இங்குவந்து தவம் இயற்றினார்கள். இறைவன் அவர்களுக்கு அருள்வழங்குதற்காகப் பூதகணம் புடைகுழ, தேவர்கள் தோத்திரிக்க, அரம்பையர்கள் ஆடச் சுயம்பு இலிங்கத்திலிருந்து தோன்றியருளினார். கண்ட முனிவர்கள் பரவசப்பட்டுப் பாடிப் பரவிப் போற்றினர். பிறகு இறைவன் ஆணையின்வண்ணம் முனிவர்கள் 'இன்ப வீட்டினை அருளுதல் வேண்டும்' என வேண்டிக்கொண்டனர். இறைவனும் அவ்வாறே 'சில நாட்கள் இங்கு தங்கிச் சிவப்பணி செய்யுங்கள்; சிவகதி சேறலாம்' என்றருளி மறைந்தனர். முனிவர்களும் அவ்வாறே சில நாள் தங்கியிருந்து அருச்சித்து ஆனந்தநிலை எய்தினார்கள்.

இராவணன் :

தவத்திற்சிறந்த புலத்தியமாமுனிவர் மனைவியோடு இல்லறம் நடத்தியநாள் பலவாயினும், குழந்தையில்லாக் குறை அவர்கள் வாழ்க்கையைத் துன்பவாழ்க்கையாகவே காட்டியது. ஆகையால் கயிலையின் பக்கத்தே தவத்தில்

அமர்ந்தார். அத்தவத்திற்கு இரங்கிப் பெருமான் அருள் செய்தபடியே இத்தலத்துவந்து பெருமானை வழிபட்டுக் கொண்டே பதினாயிரம் யாண்டு தவம் செய்தாள் முனிபத்தனி. அவள் அன்புக்கிரங்கிய பெருமான் அம்மையோடு தோன்றி 'உனக்கு மைந்தனைத் தந்தோம்' என்றருள் செய்தார். வரம்பெற்ற முனிபத்தனியும் தன் ஆச்சிரமம் சென்று கணவரிடம் நடந்ததை அறிவித்தாள். நாட்கள் சென்றன. பத்துத் தலைகளைக்கொண்ட குழந்தையும் பிறந்தது. குழந்தை வளர வளர அறிவும் வளர்ந்தது. வேதங்கள் பயின்றது. ஏழிசையெல்லாம் கற்றுக்கொண்டது. அறிவு வலியோடு உடல் வலியும் அதிகரித்தது. இராவணன் என்ற பெயரிட்டனர் பெற்றோர்.

இராவணன் மூவுலகையும் வென்று பலர்க்கும் துன்பத்தை விளைவித்தனன். பாம்பு தன் விடத்தை உமிழ்ந்ததுபோல மேகநாதன் என்னும் ஒரு மகனையும் பெற்றான். மகனும் தந்தையைப்போல எல்லாரையும் வென்று இந்திரனையும் ஐயித்து இந்திரஜித் என்னும் பெயரையும் பெற்றான். திக்விஜயம் செய்து இலங்கைக்குச் செல்வதற்காகப் புஷ்பக விமானத்திற் புறப்பட்டான். வழியில் விமானம் தடைபட்டு நின்றது. "ஈது என்ன! என் விமானம் தடைபடுவதா? இதைச் செய்தார் யார்?" என்று கோபித்தான். கண்களில் தீப்பொறி பறந்தன. பல்லைக் கடித்தான். எங்கணும் தேடினான். இங்கு யாரையும் காணாமே என்று தடுமாறினான். கீழே இறங்கி வந்தான். ஆதித்தபுரேசரைக் கண்டான். மயங்கினான். சிவாலயத்தின்மீது நம்முடைய விமானத்தின் நிழல் பட்டதனாலே இத்தடை ஏற்பட்டது என்று வருந்தினான். வீராயக நதியில் நீராடி இறைவனைப் பூசித்தான். துயர் நீங்கப்பெற்றான். விமானம் பறந்துசெல்லத் தொடங்கியது.

இதுகண்டு வியந்த இந்திரஜித் 'இந்த அற்புத இலிங்கத்தை இங்கேயே வைத்துவிட்டுப் போவதா! இலங்கைக்கே கொண்டுபோகிறேன்' என்று தோண்டினான். களைத்துப் போனான். ஆகாயவாணி "இறைவன் திருவருள் இருந்தாலன்றி எந்தக்காரியமும் இங்கு நடவாது" எனப் புத்தி புகட்டியது. கேட்டதும் மயங்கி விழுந்து பிணமானான்.

இதனை அறிந்த இராவணன் ஓடோடியும் வந்து இறைவன் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சிறப்பொடு பூசனை செய்து இந்திரஜித்தின் இறப்பினை நீக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டான். இறைவனும் அவ்வாறு அருள்செய்தார். இராவணன் வேண்டிக்கொண்டபடி குற்றம் பொறுத்தான் என்னும் திருமேனி தாங்கி, சிவலிங்கத் திருமேனியுடன் இன்றும் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இறையருள் பெற்ற இராவணனும் இந்திரஜித்தோடு இலங்கை ஏகினான்.

அநுமன் :

இராவணயுத்தத்தில் இராமர், அநுமன் தனது படைகளோடு துணையாகவரச் சென்று இராவணன், கும்பகர்ணன் ஆகியோர்களை யெல்லாம் அழித்தார். சீதா பிராட்டியை மீட்டுக்கொண்டு சேதுவுக்குவந்தார். புலத்திய முனிவன் மகனாகிய இராவணன் வேதபாரகனாதலாலும், சிவபத்தனாதலாலும் அவனைக்கொன்ற பழி இராமனைப் பற்றியது. பழியைப் போக்கிக்கொள்வதற்குச் சிவலிங்க பூஜையே சிறந்தது என்று எண்ணினார். "அநும! இரண்டுநாழிகைக்குள் ஒரு சிவலிங்கம் கொண்டுவா." எனப் பணித்தார். அதன்படியே அநுமனும் வடதிசை நோக்கிச் சென்றான். நாழிகைகடப்பதைக்கண்ட இராமன் அங்கேயே மணலை இலிங்கமாகக் குவித்துப் பூசித்தான்.

பிரமகத்தியும் அகன்றது. இந்தசமயத்தில் அநுமனும் இலிங்கத்துடன் ஓடிவந்தான். யான் வருவதற்குள் வேறு இலிங்கமமைத்துப் பூசித்தது ஏன்? என்று சொல்லி வருந்தினான். ஆயினும் தனது உடல்வலியையே கருதி வாலினால் அந்த இலிங்கத்தைக்கட்டி இழுத்தான். அசைந்தபாடில்லே. ஆனாலும் அநுமனுக்கு வேதனையை உண்டாக்கிவிட்டது. மூச்சொடுங்கிக் கீழேவிழுந்தான். கண்ட இராமன் மனம் நொந்தான். அநுமனைத் தூக்கித் தெளிவித்தான்; “நீ செய்தது சிவாபராதம்; அது நீங்கத் தவஞ்செய்க” என்று ஆணையும் அளித்தான். அவ்வாறே தவஞ்செய்த அநுமன்முன் இறைவன் தோன்றி “நீ கன்ம நாசபுரம் சென்று பூசித்தால் குற்றம் நீங்கும்” என்று அருளினான். அதுகேட்ட அநுமனும் இத்தலத்துவந்து நீராடி பூசனையிற்றி வழிபட்டான். இறைவனும் வெளிப்பட்டு “அன்பனே! சராசரங்களெல்லாம் நமது வடிவம் என்பதை ஞானிகளே அறிவர். சாதகரும் அறிதற்காகவே சிவலிங்கஉருவிலும் நாம் இருக்கிறோம். அடியார்கள் மரம், கல், மணல் ஆகியவைகளால் இலிங்கம் அமைத்து வழிபடுவார்கள். இவ்வழிபாட்டைச் செய்த சிற்றுயிர்களும் நமது பதவியைப் பெறும். வழிபாட்டை அவமதிப்போர் திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களாக இருந்தாலும் நரகமடைவர். ஆகவே நீ இங்குவந்து வழி பட்டதால் முன்செய்தகுற்றத்தையும் பொறுத்தோம்; உன் தீமை அகன்றது; உன்விருப்பப்படியே சிவபதம் தருகின் றோம்” என்று அருள்செய்து மறைந்தார். அருள்பெற்ற அநுமனும் இறைவன் கருணைக்கு வியந்து இத்தலத்து வடகிழக்குமூலையில் தனதுபெயரால் இலிங்கம் தாபித்து, அதற்குத் தீர்த்தமும் அமைத்து வழிபாடாற்றினான். (இத் தலம் திருக்குரக்குக்கா என இப்பொழுது வழங்குகிறது.)

விசித்திரங்கள் :

சிந்துதேயத்தரசனாகிய சுசரிதன் என்பவனுடைய மகன் இவன். மனைவிபெயர் சுசிலை. இவன் உலகெலாம் ஒரு குடைக்கீழ் அரசாளும் பெரும்பெறு பெற்றிருந்தும், குழந்தையில்லாக் குறையால் வாட்டமுற்றான். ஆயினும் தானதருமங்கள் செய்தலிலும், விரதங்கள் அநுட்டிப்பதிலும் கொஞ்சமும் தவறவில்லை. அப்புண்ணியப்பயன் காரணமாகச் சுசிலை கருவுற்றாள். மாதமும் பத்து நிறைந்தது. இன்று குழந்தைபிறக்கும் என்று ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்நோக்கியிருந்தனர். இப்படியே ஆண்டுகள் ஐந்துசென்றன. குழவி பிறந்தபாடில்லை. அதற்குமேலும் ஐந்தாண்டு சென்றுவிட்டது. 'ஈது என்ன அற்புதம்' என்றனர் உலகவர். நாம்செய்த புண்ணியப்பயன் இது தானா? கருக்கொண்டது கனவாயிற்றோ? என்று கவலையடைந்தனர் பெற்றோர்கள். மேலும் மேலும் துன்பப்படுவதைவிட, சிவ தலயாத்திரை செய்வதே மேல் என்ற முடிவுகொண்டான் அரசன். அரசாட்சியை அமைச்சர்களிடம் ஒப்பித்தான்; சுசிலையுடன் புறப்பட்டான். காசி முதலாகப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டுவந்தான். யாத்திரையால் உடல் வருத்தமுற்றாலும் உள்ளன்பில் சிறிதும் குறைந்தபாடில்லை. திருப்புன்கூர் தலத்திலுள்ள ஒரு வேம்படியில் மனைவியுடன் அமர்ந்தான். கவலை வாட்டிற்று. -அயர்ந்தான். அப்பொழுது "நீவிர் அருகிலுள்ள யூதிகாவனம் சென்று விநாயகநதியில் நீராடிப் பெருமானை வழிபடுங்கள்; கவலை ஒழியும்" என்று ஓர் வாக்கு ஆகாயத்தில் எழுந்தது. அவ்வாறே மன்னனும் இங்கு வந்து நீராடி நீறுபூசி நித்திய வழிபாடாற்றினான். வழிபாட்டிற்குகந்த பெருமான் கவலைநீங்க அருள்பா்வித்தனர். சுசிலையும் மகப்பெற்றாள். தரித்திரன் சிந்தாமணி

பெற்றதுபோல் இருவரும் மனமகிழ்ந்தனர். மன்னன் சிற்பநூலின்படியே ஆலயம் அழகுற அமைத்தான்; தலத்தையும் பெரிய நகரமாகவே ஆக்கினான்; குடிகளைக் குடியேற்றினான்.

மூர்த்திகளும் சிற்பங்களும்.

இக்கோயிலில் நடராஜப்பெருமான் திருவுருவம் மிகப் பழமையானதாக விரிந்த செஞ்சடையாட வீற்றிருக்கிறார். இவர் திருமேனியில் பழமையும் தெய்வீக அழகும் திகழக் காணலாம். சோமாஸ்கந்தத் திருமேனியின் திருமுகச் செவ்வி மனத்துளடங்காத மகிழ்ச்சியைப் புன்சிரிப்பின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறது.

சிற்பங்களாக நாரை இறைவனை வழிபடுவது, குற்றம் பொறுத்தநாதர் கோயிலின் மகாமண்டபத்து வடபக்கச் சுவரில் இருக்கிறது. இத்தலத்தில் நாரையும் வழிபட்டதாக வரலாறு உண்டு என்பது சிந்தித்தற்குரியது.

நிர்வாகம்: தருமபுர ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஆலயங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஆதீனத்தில் 25-வது மகாசந்நிதானமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளால் இப்பொழுது நிர்வகிக்கப் பெற்று வருகிறது. இவ்வாலயத்திற்கு நன்செய் ஏ, 79 செ, 46 புன்செய் ஏ. 57 செ. 43 நிலம் இருக்கிறது.

இப்பொழுது இதில் மலைக்கோயில், இராஜகோபுரம் முதலியன அஸ்திவாரத்திலிருந்தே பிரித்துப் புதிதாகத் திருப்பணி செய்யப்பட்டது. மலையிலுள்ள சுதை விக்கிரகமும் புதுப்பிக்கப்பட்டது. மற்றும் சுவாமி அம்மன் கருப்பக்கிருக விமானம் முதலியனவும் புதுப்பித்து வர்ணம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் கீழ்ப்பிராகாரத்தளவரிசை முதலியனவும் போடப்பட்டது. இவ்வாறு பல ஆயிர ரூபாய் செலவில் நான்கு ஆண்டுகளாக திருப்பணி செய்யப் பெற்று 32—3—53 ஞாயிற்றுக்கிழமை அஷ்டபந்தன மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகிறது.

78189

உ
குருபாதம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

திருவிராகம். பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றமொடு பற்றவை துயக்கற அறுத்துக்
குற்றமில் குணங்களொடு கூடுமடி யார்கள்
மற்றவரை வானவர்தம் வானுலக மேற்றக்
கற்றவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

1

வண்டணைசெய் கொன்றையது வார்சடைகண் மேலே
கொண்டணைசெய் கோலமது கோளரவி னோடும்
விண்டணைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தரவொ ரம்பால்
கண்டவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

2

வேதமொடு வேதியர்கள் வேள்விமுத லாகப்
போதினோடு போதுமலர் கொண்டுபுனை தின்ற
நாதனென நள்ளிருண்மு னாகுழை தாழும்
காதவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

3

மடம்படு மலைக்கிறைவன் மங்கையொரு பங்கன்
உடம்பினை விடக்கருதி நின்றமறை யோனைத்
தொடர்ந்தணவு காலனுயிர் காலவொரு காலால்
கடந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

4

ஒருத்தியுமை யோடுமொரு பாகமது வாய
நிருத்தனவ னீதியவ னித்தனெறி யாய
விருத்தனவன் வேதமென அங்கமவை யோதும்
கருத்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

5

விண்ணவர்கள் வெற்பரசு பெற்றமகண் மெய்த்தேன்
பண்ணமரு மென்மொழியி னுளையணை விப்பான்
எண்ணிவரு காமனுடல் வேவவெரி காலும்
கண்ணவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

6

ஆதியடி யைப்பணிய அப்பொடு மலர்ச்சேர்
சோதியொளி நற்புகை வளர்க்குவடு புக்குத்
திதுசெய வந்தணையு மந்தக னரங்கக்
காதின னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

7

வாய்ந்தபுகழ் விண்ணவரு மண்ணவரு மஞ்சப்
பாய்ந்தமர்செ யுந்தொழிலி லங்கைநகர் வேந்தற்
கேய்ந்தபுய மத்தனையு மிற்றுவிழ் மேனாள்
காய்ந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

8

பரந்தது நிரந்துவரு பாய்திரைய கங்கை
கரந்தொர்சடை மேன்மிசை யுகந்தவளை வைத்து
நிரந்தர நிரந்திருவர் நேடியறி யாமல்
கரந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

9

அற்றமறை யாவமண ராதமிலி புத்தர்
சொற்றமறி யாதவர்கள் சொன்னசொலை விட்டுக்
குற்றமறி யாதபெரு மான்கொகுடிக் கோயில்
கற்றென னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

10

நலந்தரு புனற்புகலி ஞானசம் பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியன் மேயகட வுள்ளாப்
பலந்தரு தமிழ்க்கிளவி பத்துமலை கற்று
வலந்தரு மவர்க்குவினை வாடலெளி தாமே.

11

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிம்மாந்து சிம்புளித்துச் சிந்தையினில்
வைத்துகந்து திறம்பா வண்ணம்
கைம்மாவி னுரிவைபோர்த் துழைவெருவக்
கண்டாணைக் கருப்ப றியலூர்க்
கொய்ம்மாவின் மலர்ச்சோலைக் குயில்பாட
மயிலாடுங் கொகுடிக் கோயில்
எம்மாணை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

1

நீற்றூரு மேனியராய் நினைவார்தம்
உள்ளத்தே நிறைந்து தோன்றும்
காற்றூனைத் தீயானைக் கதிராணை
மதியானைக் கருப்ப றியலூர்க்
கூற்றூனைக் கூற்றுதைத்துக் கோல்வளையா
ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில்
ஏற்றூனை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

2

முட்டாமே நாடோறும் நீர்முழ்கிப்
பூப்பறித்து மூன்று போதும்
கட்டார்ந்த இண்டைகொண் டடிசேர்த்து
மந்தணர்தங் கருப்ப றியலூர்க்
கொட்டாட்டுப் பாட்டாகி நின்றூனைக்
குழகனைக் கொகுடிக் கோயில்
எட்டான மூர்த்தியை நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

3

விருந்தாய சொன்மாலை கொண்டேத்தி
வினைபோக வேலி தோறும்
* கருந்தாள வாழைமேற் செங்கனிகள்
தேன்சொரியுங் கருப்ப றியலூர்க்

குருந்தாய முள்ளெயிற்றுக் கோல்வளையா
 ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில்
 இருந்தானை மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர் நமக் கினிய வாறே.

4

பொடியேறு திருமேனிப் பெருமானைப்
 பொங்கரவக் கச்சை யானைக்
 கடிநாறு பூம்பொய்கைக் கயல்வாளை
 குதிகொள்ளுங் கருப்ப நியலூர்க்
 கொடியேறி வண்டினமும் தண்டேனும்
 பண்ணெய்யுங் கொகுடிக் கோயில்
 அடியேறு கழலானை நினைந்தபோ
 தவர் நமக் கினிய வாறே.

5

பொய்யாத வாய்மையாற் பொடிப்பூசி
 போற்றிசைத்துப் பூசை செய்து
 கையின லெரியோம்பி மறைவளர்க்கு
 மந்தணர்தங் கருப்ப நியலூர்க்
 கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ
 மயிலாலுங் கொகுடிக் கோயில்
 ஐயனையென் மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர் நமக் கினிய வாறே.

6

செடிகொணோ யுள்ளனவும் தீவினையும்
 தீர்ந்தொழியச் சிந்தை செய்ம்மின்
 கடிகொள்பூந் தடமண்டிக் கருமேதி
 கண்படுக்குங் கருப்பறிய லூர்க்
 கொடிகள்பூ நுண்ணிடையாள் கோல்வளையா
 ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில்
 அடிகளையென் மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர் நமக் கினிய வாறே.

7

பறையாத வல்வினைகள் பறைந்தொழியப்
 பன்னாளும் பாடி யாடிக்

83
4-11
கறையார்ந்த கண்டத்த னெண்டோளன்
முக்கண்ணன் கருப்ப றியலூர்க்
குறையாத மறைநாவர் குற்றேவ
லொழியாத கொகுடிக் கோயில்
உறைவானை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

8

சங்கேந்து கையானுந் தாமரையின்
மேலானுந் தன்மை காணாக்
கங்கார்ந்த வார்சடைக ளுடையானை
விடையானைக் கருப்ப றியலூர்க்
கொங்கார்ந்த பொழிற்சோலை சூழ்கனிகள்
பலவுதிர்க்குங் கொகுடிக் கோயில்
எங்கோனை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

9

பண்டாழி னிசைமுரலப் பன்னாளும்
பாவித்துப் பாடி யாடிக்
கண்டார்தங் கண்குளிருங் களிக்கமுகம்
பூஞ்சோலைக் கருப்ப றியலூர்க்
குண்டாடுஞ் சமணரும் சாக்கியரும்
புறங்கூறுங் கொகுடிக் கோயில்
எண்டோளெம் பெருமானை நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

10

கலைமலிந்த தென்புலவர் கற்றோர்தம்
இடர்தீர்க்குங் கருப்ப றியலூர்க்
குலைமலிந்த கோட்டெங்கு மட்டொழுகும்
பூஞ்சோலைக் கொகுடிக் கோயில்
இலைமலிந்த மழுவானை மனத்தின
லன்புசெய் தின்ப மெய்தி
மலைமலிந்த தோளூரன் வனப்பகையப்
பன்னுரைத்த வண்ட மிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

78189 11